

Ми прийняли рішення опублікувати в номерах №№ 1016-1020

Доктрину «Громадянська республіка» яка є програмою дій громадянської організації «Поступ». Доктрину було затверджено в 2018 році.

Доктрина «ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА»

офіційна публікація Доктрини ГО «Поступ»
Розділ 4 Доктрини з 7

РОЗДІЛ IV. СУТНІСТЬ ГРОМАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Громадянська республіка — це суспільний лад, який ґрунтується на трьох Громадянських постулатах.

Постулат №1: Кожен громадянин має право брати участь в управлінні своєю державою особисто або через делегата.

Це означає, що кожен громадянин має власне повноваження на управління та може ним завжди розпорядитися особисто або делегувати іншому громадянину. Рішення керувати особисто або делегувати повноваження іншому громадянину він обирає самостійно та вільно і в будь-який момент може це повноваження забрати.

Постулат №2: Кожен громадянин зобов'язаний брати участь в управлінні своєю державою особисто або через делегата.

Це означає, що тільки той, хто бере участь в управлінні державою, має права громадянина. Той, хто не виконує цей обов'язок — автоматично втрачає права громадянина.

Постулат №3: Управління державою здійснюється через систему громадянських рад, куди делегати делегуються, а не обираються на виборах.

Постулати є основою Громадянської республіки і є незмінними.

Головні положення Громадянської республіки:

- управління Громадянською республікою відбувається через систему Рад;

- у системі управління державою бере участь лише громадянин, а не просто людина, що проживає на її території;
- громадянин — це особа, яка бере участь у системі управління державою;
- відсутність поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову, як це є в демократичній системі. Вся повнота влади належить Верховній Громадянській Раді.

Таємні демократичні вибори скасовуються. Вибори скасовуються взагалі. Замість них вводиться система делегування своїх повноважень делегатам різних рівнів для управління країною.

У кожного громадянина одне повноваження на управління на кожному відповідному рівні (наприклад місцевому, обласному та верховному).

Делегування — це право добровільної передачі громадянином свого повноваження на управління тому, кому він довіряє приймати рішення в Раді відповідного рівня. Необхідно підкреслити, що передача повноважень та голосу — це різні речі. Голосування — це лише одна маленька дія в процесі управління. Процес управління включає в себе такі складові: вивчення питання, визначення шляху вирішення проблеми, підготовка плану дій, підготовка відповідного рішення, організація прийняття владного рішення (власне голосування), організація виконання прийнятого рішення, контроль виконання.

Громадянин може в будь-який момент відкликати своє повноваження в управлінні у свого делегата та передати іншому, або стати делегатом самостійно.

Робота делегата повинна оплачуватися. Його заробітна плата має залежати від кількості делегованих йому повноважень на управління. Кількість делегованих повноважень перевіряється та уточнюється регулярно,

наприклад, щомісячно. Реєстр передачі повноважень має бути публічним і доступним для всіх.

Планується чотири рівні для делегування:

- **Рівень 1.** Село, місто. Тобто, це селищна, міська Громадянська рада.
- **Рівень 2.** Район обласного підпорядкування. Тобто, це районна Громадянська рада.
- **Рівень 3.** Область загальнодержавного підпорядкування. Тобто, це обласна Громадянська рада.
- **Рівень 4.** Республіканський. Це Верховна Громадянська Рада.

Ми передбачаємо, що саме ці рівні мають бути базовими на першому етапі діяльності Громадянської республіки.

Так, наприклад, для жителів великого міста (Києва) пропонується три рівні делегування: перший — районна Громадянська рада; другий — міська Громадянська рада і третій — Верховна Громадянська Рада. Якщо буде зрозуміло, що доцільно ввести ще Громадянську раду мікрорайону, то вона повинна бути введена. Також, ніхто не може заборонити створення ще більш близького до громадян місцевого рівня самоврядування, наприклад, вуличної Громадянської ради або Громадянської ради невеликої територіальної громади. Може бути створена навіть Громадянська рада житлового будинку.

В чому різниця між Громадянською республікою та демократією?

При демократії джерелом влади є все населення країни, що має право голосу. При Громадянській республіці — лише та його частина, що виконує 2-й Громадянський постулат, тобто бере участь в управлінні державними справами.

Вибори при Громадянській республіці, на відміну

Продовження Розділу IV Доктрини. Початок на сторінці 1

від демократії, відсутні. Замість них вводиться система делегування повноважень.

При Громадянській республіці відсутній поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову. Вся влада має бути підконтрольна Громадянам, тобто знаходиться в їхніх руках через систему Громадянських рад.

Наголосуємо. **Ніякої незалежності суду та суддів від Громадян бути не може.** Виконавча влада також має знаходитися в руках Громадян.

Тепер більш детально про сам механізм делегування за рівнями

На будь-якому рівні управління членом відповідної Громадянської ради може стати кожен Громадянин зі своїм одним повноваженням. Іноді запитують: а що буде якщо всі жителі захочуть піти до рад та керувати особисто? Теоретично, звісно, таке припустити можна, але практично це малоймовірно. Досвід підтверджує, що в раді треба працювати, а не просто бути для того, щоб, іноді, прийти та проголосувати. Не маючи достатньої підтримки громадян – делегат не захоче бути неефективним у раді.

Управління відбувається, як мінімум, своїм одним повноваженням на управління, а як максимум – своїм плюс усіма делегованими повноваженнями.

Усі ці Громадянські ради можна порівняти з публічним акціонерним товариством, де Громадяни мають акції, а в нашому випадку це повноваження на управління.

Один Громадянин може бути делегатом тільки в одній із рад. В інші ради він повинен делегувати своїх представників. У кожного громадянина є по одному Повноваженню на управління для кожного рівня делегування.

Переделегування забороняється. Тобто делегат, якому громадяни вже делегували свої повноваження, не може їх переделегувати їх іншому делегату. Це принципова позиція. При переделегуванні втрачається відповідальність громадянина за ті повноваження, що він переделегував. Він не може відповідати за дії того делегата, якому він не делегував повноваження особисто. Тобто, він не може відкликати свої повноваження, як тільки побачить, що делегат не виправдовує його сподівання.

Система делегування має бути прозорою. Для цього буде створено публічний відкритий електронний реєстр делегатів, із конкретною кількістю делегованих повноважень. У ньому має бути видно кому вони належать, коли були делеговані та простежуватися історія делегувань. Кожен громадянин має право знати, хто і кому делегував своє повноваження.

Як часто можна змінювати свого делегата? Відповідь: Хоч кожного дня.

Є дуже важливим, і на цьому слід наголосити, що нова система делегування абсолютно не гарантує, що всі будуть жити добре. Як Громадяни «накерують», так і будемо жити. Головна цінність такої системи, на відміну від демократії, в тому, що Громадяни матимуть можливість реально впливати на владу. Тобто, на тих, кому вони дають права на управління

країною або будь-яким регіоном. І це теж принципово. Це робить відповідальними і владу, і громадян.

Також потрібно звернути увагу на те, що можливий варіант, коли Громадянською республікою буде керувати тільки один Громадянин. Це станеться, якщо йому делегують повноваження всі Громадяни. Однак, така ситуація можлива лише теоретично. Але, якщо знайдеться особистість, котра матиме повноваження від всіх Громадян, то що в цьому поганого?

Де така система працює в світі? Ніде у чистому вигляді. Так само, як ніде, в чистому вигляді, немає монархії чи демократії. Хоча така система і працювала раніше.

Історично, елементи Громадянської республіки можна спостерігати у:

- Римській республіці (до Юлія Цезаря);
- Стародавній русі (віче в Київській русі);
- Козацькій республіці (Гетьманщині, за, приблизно, 50 років до правління Богдана Хмельницького та 50-70 років після цього);
- Так званій республіці Нестора Махна (Махновії);
- Системі рад робітничих, селянських і солдатських депутатів до приходу до влади більшовиків;
- Центральної раді України;
- Лівійській Арабській Джамахірії (номінально).

Потрібно додатково зазначити, що не варто плутати поняття «Громадянська республіка» і «Громадянське суспільство». Громадянська республіка – це політичний устрій на основі трьох Громадянських постулатів. А громадянське суспільство – це історичний тип у розвитку людського суспільства (так каже українська Вікіпедія), а простіше кажучи, це група людей із активною громадянською позицією. Отже, ГО «Поступ» не буде «Громадянське суспільство», так як ніхто реально не може виразно пояснити, що це таке. Хоча розвинене громадянське суспільство, тобто висока активність громадян, є головною передумовою успішності побудови Громадянської республіки.

Головні цінності Громадянської республіки

Людина – це частина суспільства, яка користується його благами. Громадянин – це людина, яка бере участь у житті держави. Головною цінністю в Громадянській республіці є ГРОМАДЯНИН. Саме від активності громадян, та їх згуртованості, залежить успіх Громадянської республіки. Якщо в країні будуть жити просто люди, які не виконують Громадянські функції, то така країна зазнає краху та стане сировинним придатком будь-кого. Громадянин, що не виконує Громадянські функції, нагадує трутня у бджолиному вулику, тобто **соціальний дрон**.

Людина – істота соціальна. Вона не може нормально жити поза соціумом. Природно, чим більш здоровий спосіб життя соціуму, чим гармонійніше він розвинений, тим здоровіші і гармонійніші умови життя створюються для людини. Але сприятливі умови життя в суспільстві не є даністю. Вони не виникають самі собою. Це – результат злагодженої роботи багатьох людей, які живуть у такому соціумі. Звідси простий висновок – для того, щоб соціум був здоровим, щоб він створював сприятливі умови для життя людини необхідно, щоб всі люди в цьому соціумі дбали про своє середовище

проживання. Така турбота є природним обов'язком кожної людини в суспільстві. Так само, як є природним обов'язком для кожної людини виховання своїх дітей та утримання своїх старих батьків.

Саме таку людину, яка бере участь у справі управління своєю державою ми і називаємо Громадянином. Якщо ж людина не піклується про державу, але користується її благами, то таку людину можна назвати паразитуючою на праці інших людей, які, на відміну від неї, піклуються про державу. Саме тому ми і вважаємо, що головною цінністю в Громадянській республіці є ГРОМАДЯНИН. Тобто не просто людина, а така, що виконує функції з управління своєю державою.

Звичайно, в будь-якій державі завжди є люди, які в силу своїх фізичних вад не можуть проявляти піклування про свою громаду. Люди похилого віку також вже часто не можуть цього робити. Але якщо держава правильно розвинена, то бере під опіку таких людей. Це є справедливим і гуманним. Так само буде справедливим, якщо ми будемо позбавляти громадянства паразитів, які не мають бажання брати участь у колективній діяльності з розвитку і догляду за державою. Мова йде не про обмеження у таких особин будь-яких прав на свободу, на людське до них звернення або на їх право на працю, заняття бізнесом... Ставлення до них буде приблизно таке ж, як і ставлення до іноземців.

У Громадянській республіці повинен діяти «залізобетонний» принцип – РЕСПУБЛІКА ДЛЯ ГРОМАДЯН!

Громадянин – це людина, яка особисто, або через делегата керує своєю державою. Тобто виконує 2-й Громадянський постулат. Саме Громадянин є тим, від кого залежить майбутнє країни. Таким чином, упадок чи процвітання держави буде напряму залежати від ефективності спільних дій Громадян в управлінні державними справами, а не від партійних груп чи олігархії.

Як може виглядати таке управління? Схем багато. Ось одна з них. З урахуванням сучасних технологій, для кожного Громадянина може бути створено особистий «електронний кабінет Громадянина». Через нього Громадянину буде надано можливість делегувати повноваження на управління замість себе, або відізвавши їх. Таким чином, Громадянину забезпечується можливість контролювати роботу свого делегата з будь-якого місця і в будь-який час.

Делегат має право відмовитися від повноваження будь-якого Громадянина зі свого списку.

Повноваження на управління не може знаходитися «у повітрі». Громадянин зобов'язаний передати своє повноваження будь-якому іншому делегату зі списку, або самому стати делегатом. Делегатом може бути кожен Громадянин. Держава забезпечує можливість Громадянам реалізувати свої права та обов'язки.

Державним службовцем може бути винятково Громадянин, тобто той, хто виконує другий Громадянський постулат. Решта вимог, обтяжень та привілеїв для Громадян буде встановлюватися Громадянами, які будуть брати участь в управлінні країною.

ТЕЛЕГРАМ-КАНАЛ

**ЗА
ВЕЛИКУ
УКРАЇНУ**

Це один з громадянсько-політичних інструментів організації «ПОСТУП». Наша мета – побудувати Велику Україну! Розвиваємо громадянський рух, щоб разом досягнути мети.

<https://t.me/zavelykuukrainu>

Не забудьте натиснути на кнопку «ПРИЄДНАТИСЬ!»

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 202__ Р.
ОТРИМУВАЧ: ГО «Поступ»
КОД ОТРИМУВАЧА: 26089233,
РАХУНОК: UA21305299000026001000105037
НАЗВА БАНКУ: АТ КБ «ПРИВАТБАНК»

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р. Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1екземпляр (направляється в Міністерство Юстиції України) та в pdf варіанті розповсюджується через соціальні мережі Фейсбук та Телеграм.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатись на e-mail: gazeta@postup.org.ua